

HOE IK EEN SUIKER- OOM VOND.

HUMORESKE
DOOR COR Z.

et is toch eigenlijk belachelijk hoe dol sommige menschen zijn op geld. Ik ben eigenlijk de eenige Meier, die nog nooit op de geldjacht is geweest; ik vind, eerlijk gezegd, de jacht op jonge aardige meisjes een veel amusanter sport. Dat komt waarschijnlijk, omdat alle meisjes op me afkomen als vliegen op suiker.

Ik heb jelui nog niet verteld dat ik een broer heb, is 't wel? Jakobus heet hij, dat wil zeggen hij noemt zich altijd Jacques, moeder zegt Jakob, maar ik noem hem Jaap, da's kort, soms om 'm te judassen Ko, da's nog korter. Nou dan, Jaap is tien jaar ouder dan ik, dat wil zeggen: zes en twintig. Hij is een knappe jongen, ja werkelijk, ten minste hij heeft bijna net zoo'n knap gezicht als ik, nou dat zegt genoeg.

Het malle in dien jongen is echter, dat hij de meisjes zoo ernstig neemt. Als hij ze vraagt en ze zeggen „nee”, dan gelooft hij dat, de ezel! Ze zeggen allemaal „nee” bij 't begin. Da's juist een van d'r aardigheden! Jaap is advocaat of zoo iets. Hij verdient al /2000 per jaar; de helft er van spandeert hij echter aan cadeautjes voor Lize Mulder. Daar is t-ie doodelijk van! De Mulders zijn echter zoo arm als een kerkrat en vader zegt altijd: „armoe is een molensteen rondom je nek!” Ik zeg: 't is 'n verkoudheid en wij Meiers hebben 't allemaal leelijk te pakken!

't Is wel lam dat de Mulders, wat het aardsche slijk betreft, net zoo proper zijn als de Meiers, want nu heeft de oude Mulder in zijn hoofd gezet, dat Lize een rijken man moet trouwen. Daar zat 'm nou de kneep. Jaap was verteld dat hij Lize maar de bons moest geven, anders zou zij het hem doen. En hij is dol op haar, dat kan ik je op een briefje geven.

Vader wil hebben dat hij een ander meisje trouwt, Cornelia Bakker, een met een gezicht als een buldog en een humeur als heete peper.

We eten altijd gehakt op Woensdag en Jaap is dol op gehakt; dien dag liet hij evenwel al zijn eten staan en zag hij er uit als een zieke schelvisch. Ik klampte hem aan, zoodra we alleen waren.

„Zeg ereis, ouwe jongen,” zei ik, „'t is niet goed dat jij je zoo erg aantrekt, dat je dat meisje niet krijgen kunt. De ouwe heer is op dat gebied erg dom. Hij weet niet wat goed is, al ziet hij 't voor 'em! Maar daarom behoeft jij niet te gaan vasten. Daar heb je jezelf mee te pakken.

't Is in allen geval beter dat jij 't meisje de bons geeft, dan dat zij 't jou doet. Toen Mina Verhorst, dat schaap, niets van me wilde weten, verleden jaar, was ik leelijk in m'n wiek geschoten. Ik ging naar iedere begrafenis kijken om een beetje tot rust te komen. Eerst heb ik me willen verdrinken, maar het was gelukkig winter en 't water erg koud. Daarom besloot ik te wachten tot den volgenden zomer als het water wat warmer zou zijn. Nou, en toen het zomer was, was ik weer verliefd op een ander meisje. In allen geval vind ik 't beestachtig naar voor jou, ouwe jongen!”

Jaap is geen kwaje vent; hij scheen bepaald verheugd over mijn advies.

„Ja, maar je begrijpt 't niet geheel en al, Wim,” zei hij. „Lize is een nobel meisje, lief zonder weerga. Ze is . . .”

„Ja, ja, schei maar uit,” viel ik hem in de rede. „Dat heb ik juist zoo gisteren in het feuilleton gelezen. Kijk eens hier Jaap! Haar vader is er tegen, omdat je niet genoeg

„Wel, waarom schrijf je dan niet aan oom Jasper? Hij heeft zooveel duiten, dat ie er zich wel in kan begraven. Ja, ik weet wel dat hij ruzie gehad heeft met den ouwen heer, omdat die met moeder getrouwd is en dat hij nou al in vijf en twintig jaar niet bij vader geweest is. Ik geloof echter zeker dat hij er gruwelijk het land over heeft en graag weer zou willen bijdraaien. Schrijf hem daarom een brief en vraag hem naar zijn gezondheid en dan onderaan in een postscriptum zeg je hem dan, dat je een 5 à 6000 gulden per jaar noodig hebt en vraagt hem of hij je niet aan een fatsoenlijke betrekking kan helpen. Wel, dan schrijft hij je terug en maakt je tot zijn erfgenaam!”

Natuurlijk begon Jaap hartelijk te lachen; dat was juist wat ik van hem verwachtte, want hij heeft niet half zooveel hersens als ik en is niet eens in staat om een goed plan te begrijpen al wordt het hem nog zoo duidelijk gemaakt. Hij weigerde eenvoudig te doen wat ik hem had aanbevolen, wat 'n eend hè! Ik geloof dat hij den volgenden dag getrouwd zou zijn als hij er kans toe had gezien.

Er moesten eigenlijk inrichtingen bestaan voor verliefde menschen, waar ze konden worden opgesloten tot de ergste tijd voorbij was. In dat geval zou ik graag van mijn zakgeld voor Jaap een plaatsje besproken hebben. Hij durfde me namelijk op mijn mooie plan te antwoorden dat ik nog maar een joggie was, van wien men niet kon verwachten

Ko was, en dat zijn verstand al net zoo groot was als zijn naam. Nou had ik 't heelemaal gedaan. Hij ging naar zijn kamer, schopte onze kat er uit en sloot de deur.

Ik wist allang dat ik den spijker op z'n kop geslagen had. Daarom besloot ik zelf het plannetje verder uit te werken.

Zoodra het diner den volgenden dag was afgelopen en vader zijn middagslaapje deed, begaf ik mij naar de woning van den heer Mulder. Hij woonde een kwartier van ons vandaan. Het liep me mee, want hij was thuis. Ik gaf aan het dienstmeisje een van vaders kaartjes, waarop ik met inkt „Wim” geschreven had en werd eenige oogenblikken later in zijn studeerkamer gelaten waar ik de gemakkelijksten stoel uitkoos.

„Goeden avond!” zei hij.

Hij zat voor zijn bureau een brief te schrijven en keek mij een oogenblik over zijn bril aan. Ik denk dat hij mij wou doen geloven dat hij het druk had.

„Kom je een brief van je vader brengen, he?”

„O neen,” antwoordde ik. „Ik kom over zaken spreken!”

Hij legde zijn pen neer en keerde zich om in zijn stoel.

„Ja, 't is over mijn broer,” ging ik voort. „Ik ben Willem Meier, zooals u weet. Ik vind, u behoort op de hoogte te zijn van een familiegeheim, voordat u aan Jaap toestemming geeft om met Lize te trouwen. Wij Meiers zitten er niet te ruim bij, maar Jaap wordt millioenair binnen een paar dagen!”

„Wat zeg je daar?” riep Mulder in de grootste verbazing uit.

„Ja, natuurlijk! De zaak is deze: we hebben een oom, een broer van mijn vader, Jasper Meier en die ligt nu op sterven. Hij bezit ruim twee miljoen en wat het mooiste is, hij is van plan om Jaap tot zijn eenigen erfgenaam te maken. Ik geloof niet dat hij nog lang leven zal; hij zal wel voor Maandag uitgestapt zijn. Daar wil ik mijn laatste dubbeltje op verdedden.”

„Dus je wilt zeggen dat je broer twee miljoen zal erven?”

„Het zal wel meer zijn,” antwoordde ik. „Ik weet niet precies hoeveel, maar eenige duizenden meer of minder maakt geen verschil. En Jaap is een uitstekende kerel. Mij dunkt ze konden Zaterdag best ondertrouwen, dan behoeft Jaap niet op de begrafenis te komen; want het is niet zoo'n gemakkelijk werk om achter je zakdoek te loopen huilen, als zoo'n begrafenis je opeens tot een rijk man maakt. 't Is onbegrijpelijk hoe goed sommige menschen dat doen kunnen!”

De heer Mulder stond op en legde zijn hand op mijn schouder.

„Ik kom morgennamiddag tegen het diner bij jullie aan,” zei hij, „en ik zal je vader vertellen dat ik mijn volle toestemming geef.”

„Goed, maar praat niet over oom Jasper en de duiten,” waarschuwde ik, „want vader is erg ontdaan en hij wil er niets van hooren.”

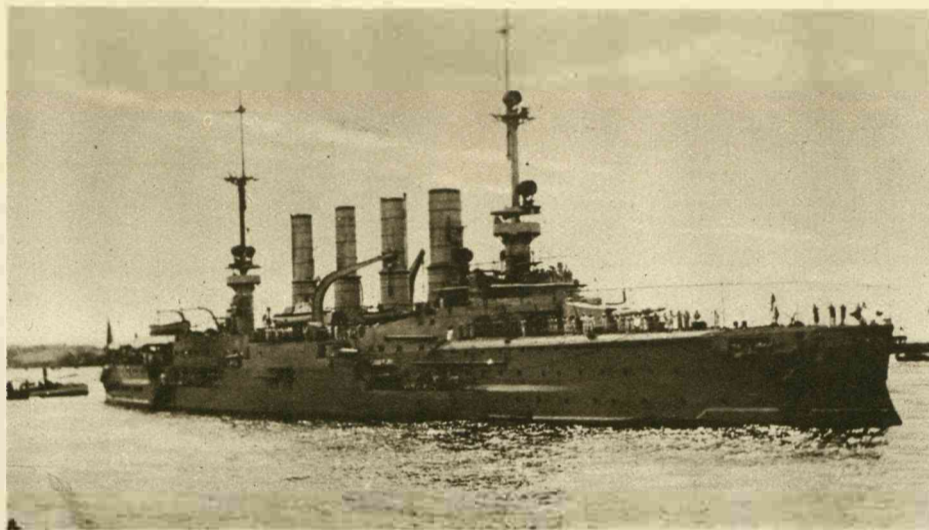
„Mijn jongen, ik zou trotsch zijn om jou als schoonzoon te hebben,” zei de oude hypocriet. „Ik zal goed onthouden wat je me verteld hebt. Kom, laat me dadelijk met Lize gaan praten.”

Ik liet hem gaan, want om je de waarheid te zeggen, had ik 't een beetje dikker aangelegd dan mijn plan geweest was. Hij slikte echter alles — en gretig! Zoo, zoo!

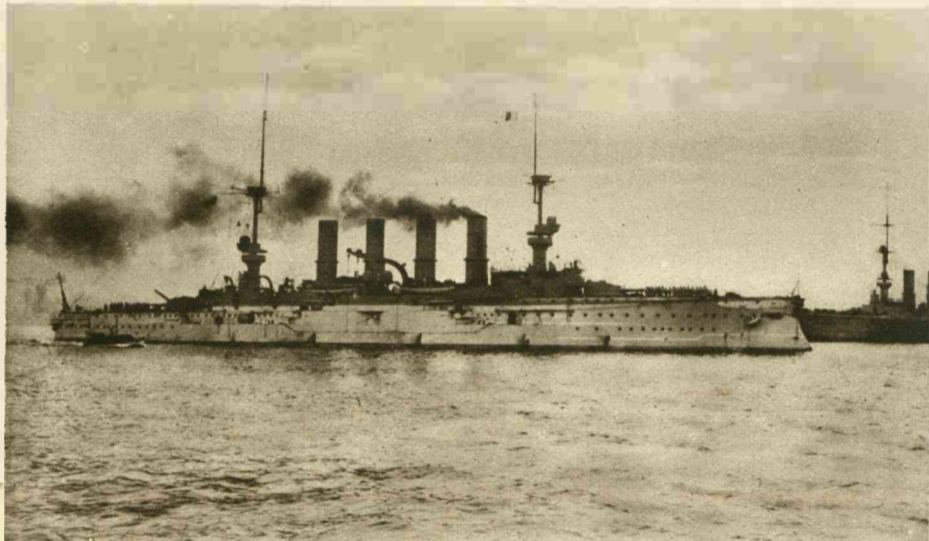
Ik holde nu naar huis terug om aan Jaap te vertellen, dat hij over veertien dagen zou trouwen, want dat de oude Mulder er niet de minste bezwaren meer tegen had. Jaap deed me geen enkele vraag; hij was niet eens nieuwsgierig: Enfn! Hij is ook geen meisje!

Het is toch gek, hè, hoe soms de beste en de verstandigst opgezette plannetjes in de war worden gestuurd. Den volgenden dag gebeurde er iets zeer buitengewoons,

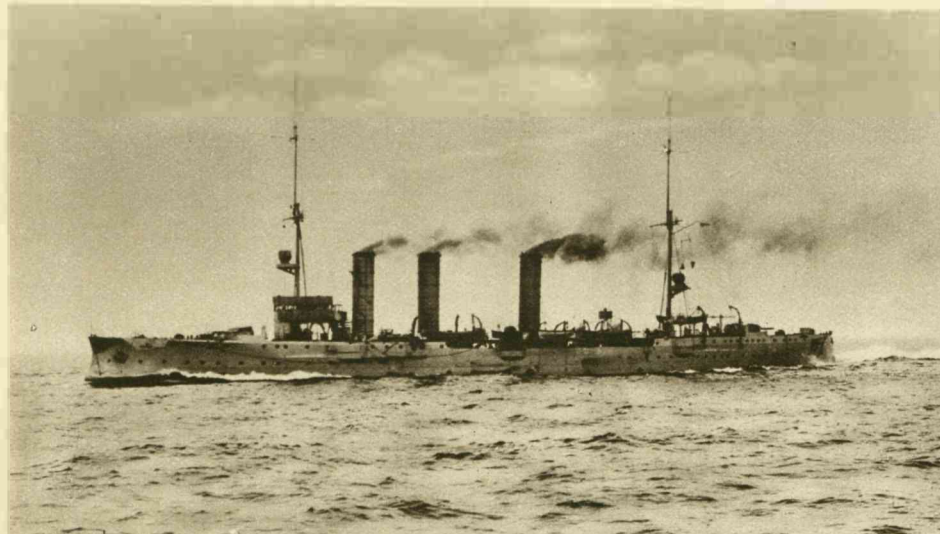
DE ZEESLAG IN DEN ATLANTISCHEN OCEAAN

De Deutsche kruiser „Gneisenau”, die in den grond geboord is.

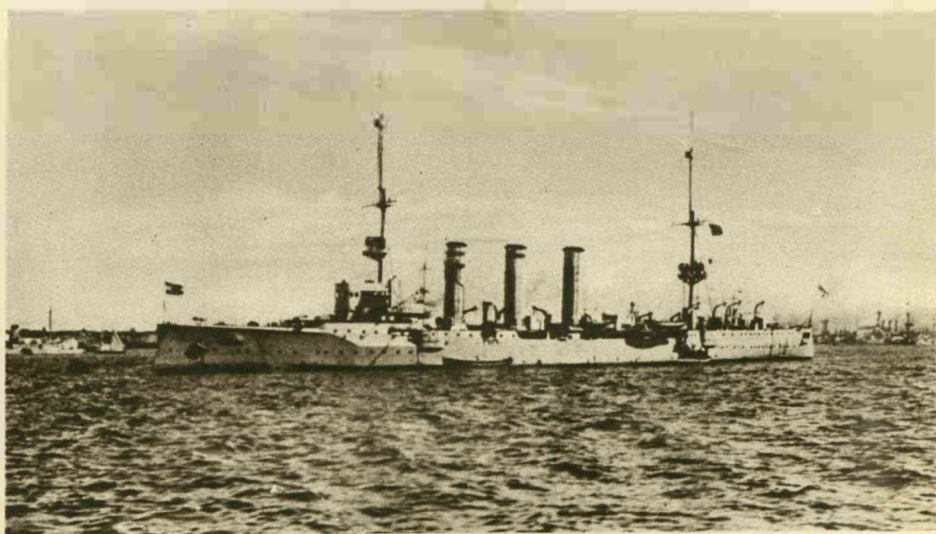

De eveneens bij de Falkland-Eilanden in den grond geboorde Deutsche kruiser „Scharnhorst”. Deze twee schepen, die van hetzelfde type zijn, werden in 1909 voltooid, hadden ieder een waterverplaatsing van 11.600 ton. Elke bodem was bemand met 765 koppen.

„DE NÜRNBERG”,

die met de „Dresden” zich trachtte te redden door te vluchten, is door de Engelschen achterhaald en eveneens in den grond geboord. De „Nürnberg” werd in 1908 te water gelaten, had een waterverplaatsing van 3450 ton en telde 295 koppen.

DE „DRESDEN”,

die op 't oogenblik dat wij dit schrijven, nog door de Engelschen achtervolgd wordt.